

Fakta om den europæiske patentreform

Patentreformen vil gøre det nemmere og billigere at optage og håndhæve patenter i EU. Den skaber markant forbedrede rammer for patentbeskyttelse i Europa og styrker europæiske virksomheders innovationsevne. Reformen udgør derigennem også et væsentligt bidrag til den europæiske vækst- og konkurrenceevnedagsorden.

Den europæiske patentreform består af to hovedelementer:

- Et fælles europæisk patentdomstolssystem
- Fælles europæisk patentbeskyttelse

Det fælles patentdomstolssystem vil gøre det billigere og nemmere for europæiske virksomheder at håndhæve deres patentrettigheder. Det fælles system sikrer, at sager om fx patentkrænkelser og patenters gyldighed kun skal føres én gang, og at afgørelsen får direkte virkning for alle deltagende EU-lande¹.

Sagerne afgøres efter fælles vedtagne procesregler af multinationalt sammensatte dommerpaneler, hvor dommerne er udpeget på grundlag af konkret patentekspertise. Dette skal medvirke til at sikre et effektivt system med ensartet retspraksis, som for virksomhederne vil øge den juridiske sikkerhed og forudsigelighed vedrørende patentrettigheder.

Det fælles patentdomstolssystem består af hhv. en central og en række regionale og lokale førsteinstansafdelinger, samt en appelinstans. Den centrale førsteinstansafdeling placeres i Paris, men vil have specialiserede sektioner i München og London. Appeldomstolen placeres i Luxembourg.

Fælles europæisk patentbeskyttelse (det såkaldte 'enhedspatent') bevirker, at virksomhederne fremover kan opnå patentbeskyttelse i op til 24 EU-medlemslande² på baggrund af én ansøgning og én sagsbehandlingsproces.

¹ Aftalen om det fælles domstolssystem er indgået af 24 EU medlemslande. Polen og Bulgarien har endnu ikke underskrevet aftalen.

² Forordningen om enhedspatentering og den tilhørende oversættelsesforordning vedtages som et forstærket samarbejde mellem 25 EU-lande. Spanien og Italien står udenfor. Enhedspatentbeskyttelse kan kun opnås i de medlemslande, der har underskrevet og ratificeret domstolsaftalen.

Dermed sparer virksomhederne såvel en række økonomiske omkostninger som en masse administrativt besvær, der i dag er påkrævet når virksomheder vil have deres patenter gyldiggjort i flere europæiske lande. Det drejer sig bl.a. om omkostninger til oversættelse af patenter og rådgivning i forbindelse med indfrielse af de pågældende landes respektive krav. Endvidere drejer det sig om omkostningerne til patentets årlige fornyelsesgebyrer, der ventes at blive fastsat på et væsentligt lavere niveau, end hvis man i dag ønsker at opretholde et patents gyldighed i alle EU's medlemslande. I relation hertil vil der med enhedspatentbeskyttelsen ske væsentlige administrative forenklinger, idet der bliver tale om et fælles fastsat fornyelsesgebyr, som skal indbetales til den europæiske patentmyndighed (EPO) efter ét og samme regelsæt. Her gælder i dag meget forskellige regler for betalingsform og frister samt for gebyrstørrelser i de enkelte lande. Endvidere er der i nogle lande krav om, at betalingen sker via patentagenter bosat i det pågældende land, ligesom kontakten og kommunikationen med det pågældende land kan nødvendiggøre lokal repræsentation.

Omkostninger og administrative forpligtelser pr. patent under situationen i dag hhv. med enhedspatentbeskyttelse kan illustreres via data fra de konsekvensvurderinger Kommissionen fremsatte sammen med forslagene til enhedspatentbeskyttelse og den tilhørende oversættelsesordning:

	Gyldighed i FR, TY og UK	Gyldighed i de 13 EU-lande, hvor patenter oftest anvendes	Gyldighed i EU-27	Enhedspatentering (EU-25)
Optagelse ³	Ca. 5.000 kr.	Ca. 95.000 kr.	Ca. 240.000 kr.	Ca. 5.000 kr.
Fornyelse i ti år ⁴	Ca. 22.000 kr.	Ca. 106.500 kr.	Ca. 227.250 kr.	Ca. 35.000 kr.

³ Beløbene omfatter oversættelsesomkostninger, øvrige gebyrer samt køb af serviceydelser hos fx patentagenter.

⁴ Der er stor forskel på, hvor længe patenthavere vælger at opretholde deres patenter. Ca. 50 pct. af de udstedte patenter bortfalder inden for de første 10 år og ca. 8 pct. opretholdes til og med deres 20. år, hvorefter det ikke kan forlænges yderligere.